

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 lipca 2015 roku - nr sprawy (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył kapitał początkowy J. N. i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 86883,39 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w wysokości 858,16 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 70,29 %. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 70,29 % przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową. ZUS uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 12 lat,

9 miesięcy i 29 dni, tj. 153 miesiące oraz nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 6 miesięcy i 24 dni. Uwzględniony został również okres opieki na dzieckiem - 3 lata, tj. 36 miesięcy. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone na podstawie art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej, przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 78,82 %. Wysokość 24 % kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Do obliczenia wskaźnika przyjęto okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie 17 lat, 4 miesiące

i 23 dni. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy.

/decyzja - k. 129 - 130 akt ZUS/

Decyzją z dnia 5 sierpnia 2015 roku zmieniono decyzję z dnia 9 lipca 2015 roku przeliczając kapitał początkowy i ustalając jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 96430,51 zł. Zmiana dotyczyła uwzględnionych okresów składkowych

i nieskładkowych. ZUS uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 12 lat, 9 miesięcy i 29 dni, tj. 153 miesiące oraz nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 6 miesięcy i 24 dni. Uwzględniony został również okres opieki na dziećmi - 5 lat, 7 miesięcy i 17 dni, tj. 67 miesięcy. Okresy opieki nad dzieckiem zostały przeliczone na podstawie art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej, przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 84,57 %. Wysokość 24 % kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Do obliczenia wskaźnika przyjęto okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie 20 lat i 10 dni.

/decyzja - k. 149 - 150 akt ZUS/

Odwołanie od decyzji z dnia 9 lipca 2015 roku złożyła w dniu 30 lipca 2015 roku J. N., podnosząc że jej wynagrodzenie w (...) sp. z o.o. w 1990 roku wynosiło 11.1000 000 zł, a nie jak wskazał ZUS 41.520 000 zł. Natomiast wynagrodzenie w 1996 roku wynosiło 4800 zł, a nie jak przyjął ZUS 4275 zł. Podniosła również, że w czasie zatrudnienia w (...) w latach 1969 - 1974 roku korzystała z urlopu na wychowanie córki A. - od 1 października 1971 roku do 14 lipca 1974 roku, co nie zostało uwzględnione. Wniosła zatem o ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego.

/odwołanie - k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 19 sierpnia 2015 roku organ rentowy wniósł o umorzenie postępowania w zakresie zaliczenia do stażu okresu opieki nad dzieckiem od

2 września 1971 roku do 18 kwietnia 1974 roku z uwagi na zaspokojenie roszczeń,

a w pozostałym zakresie ZUS wniósł o oddalenie odwołania. ZUS podniósł, że decyzją z dnia 5 sierpnia 2015 roku zmieniono zaskarżoną decyzję z dnia 9 lipca 2015 roku uwzględniając pełen okres opieki nad dzieckiem. Wskazał, że niezmienny pozostał wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego (70,29 %) oraz podstawa wymiaru kapitału początkowego - 858,16 zł. Organ rentowy podniósł, że wysokość wynagrodzenia wskazanego w

druku Rp - 7 z (...) sp. z o.o. z lat 1990 i 1996 skonfrontowano z potwierdzeniami ubezpieczenia pracowników ZUS z ww. zakładu. Wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej

w Zakładzie (...) sp. z o. o. za rok 1990 przyjęto w wysokości 1.864.000 za miesiące

I do III (vide potwierdzenie ubezpieczenia pracowników I Tom k. 17/18 verte) oraz 2 288 000 za miesiące IV do XII (wynagrodzenie minimalne), co dało kwotę 4 152 000 zł. Za rok 1996 przyjęto natomiast wynagrodzenie w wysokości 400 za miesiąc XII (vide potwierdzenie ubezpieczenia pracowników I Tom k. 17/18 verte) oraz (...) za miesiące I do XI (wynagrodzenie minimalne), co dało kwotę 4.275 zł. Przy ustalaniu wysokości wynagrodzeń w okresie od 1 kwietnia 1990 r. do 31 grudnia 1990 r. i od 1 stycznia 1996r. do 30 listopada 1996r. przyjęto wysokości wynagrodzeń minimalnych z uwagi na rozliczenia bezimienne zakładu pracy za pracowników, gdyż w świetle art. 15 ust 2a ww. ustawy jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Zdaniem organu rentowego decyzja kapitałowa z dnia 9 lipca 2015 r. zmieniona decyzją z dnia 5 sierpnia

2015 r. jest zatem prawidłowa.

/odpowiedź na odwołanie - k. 2/

Pismem procesowym z dnia 16 grudnia 2015 roku wnioskodawczyni przyznała, że jej roszczenie w zakresie uwzględnienie okresu opieki nad dzieckiem zostało uwzględnione przez ZUS. Jednocześnie J. N. podtrzymała swoje roszczenie w zakresie przyjęcie prawidłowej wysokości wynagrodzenia ubezpieczonej za lata 1990 i 1996, podnosząc, że ZUS posiada pełną dokumentację potrzebną do dokonania prawidłowych ustaleń w tym zakresie.

/pismo procesowe - k. 9 - 10/

W toku postępowania wnioskodawczyni poparła odwołanie w zakresie, w jakim wносиła o skorygowanie wysokości jej wynagrodzenia za rok 1990 i 1996. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 15 lutego 2016 roku - 00:00:48 - 00:13:17 - płyta
- k. 19; e-protokół z dnia 16 stycznia 2017 roku - 00:00:42 - 00:01:51 - płyta - k. 126/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni J. N. urodziła się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawczyni w okresie od 3 kwietnia 1989 roku do 29 stycznia 1998 roku była zatrudniona w (...) sp. z o.o. w Ł. na stanowisku koordynatora do spraw produkcji.

/okoliczności bezsporne, a nadto: świadectwo pracy - k. 8 - plik III akt ZUS, zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 16 stycznia 2017 roku - 00:03:04 - 00:04:56 - płyta
- k. 126/

Wnioskodawczyni otrzymywała wynagrodzenie w stałej stawce miesięcznej. W roku 1990 było to wynagrodzenie najpierw w wysokości 825.000 zł miesięcznie, a następnie w wysokości 830.000 zł miesięcznie. Wnioskodawczyni otrzymywała również nagrody, dodatki urlopowe.

/listy płac i deklaracje rozliczeniowe - w dokumentacji (...) sp. z o.o. - załącznik do pisma na k. 22; zeznania wnioskodawczyni - e-protokół z dnia 16 stycznia 2017 roku - 00:03:04
- 00:04:56 - płyta - k. 126; kserokopie dokumentacji - k.65-122/

W 1990 roku wysokość wynagrodzenia wnioskodawczyni obejmująca jego stałe składniki, tj. wynagrodzenie zasadnicze, dodatek stażowy i inne dodatki wyniosła 11.100 000 zł. W roku 1996 wyniosło ono 4.800 zł (po 400 zł miesięcznie).

/zaświadczenie o zatrudnieniu - 19 - 20 akt ZUS, zaświadczenie - k. 6 akt ZUS; listy płac i deklaracje rozliczeniowe - w dokumentacji (...) sp. z o.o. - załącznik do pisma na k. 22/

ZUS do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1989 roku do 31 grudnia 1998 roku.

/decyzja - k. 129 - 130 akt ZUS; decyzja - k. 149 - 150, obliczenie - k. 123 akt ZUS/

Organ rentowy zaskarżoną decyzją przyjął wynagrodzenie wnioskodawczyni za roku 1990 w wysokości 4.152.000,00 zł, a za 1996 rok 4.275,00 zł.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego - k. 43 - 44 akt ZUS/

ZUS przyjął wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej w Zakładzie (...) sp. z o. o. za rok 1990 w wysokości 1.864.000 za miesiące I do III oraz 2 288 000 za miesiące IV do XII (wynagrodzenie minimalne), co dało kwotę 4 152 000 zł. Za rok 1996 przyjęte zostało natomiast wynagrodzenie w wysokości 400 za miesiąc XII oraz (...) za miesiące I do XI (wynagrodzenie minimalne), co dało kwotę 4.275 zł.

/potwierdzenie ubezpieczenia pracowników I Tom k. 17 - 18 verte; wykaz zarobków - k. 29 - 30 verte plik II akt ZUS, wykaz - k. 37 - 38 verte/

Hipotetyczna wysokość wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniosła 76,42 % przy uwzględnieniu wynagrodzenia za rok 1990 w wysokości 11 100 000 zł oraz za rok 1996 w wysokości 4.800,00 zł. Wysokość emerytury wyniosłaby wówczas: od maja 2015 roku - 1.570,06 zł, od marca 2016 roku - 1.573,83 zł.

/hipotetyczne wyliczenie - k. 39 - 48/

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie powołanych dokumentów oraz zeznań wnioskodawczyni. Sąd Okręgowy dokonał szczegółowych ustaleń w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w tym w aktach ZUS oraz na podstawie hipotetycznego wyliczenia emerytury dokonanego przez ZUS, które po uwzględnieniu wynagrodzenia za rok 1990 w wysokości 11 100 000 zł oraz za rok 1996 w wysokości 4.800,00 zł nie było w żaden sposób kwestionowane przez wnioskodawczynię.

Wnioskodawczyni na podstawie złożonej dokumentacji z zakładu pracy, w którym była zatrudniona w latach 1990 i 1996 oraz na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wykazała w sposób niewątpliwy wysokość otrzymywanego w spornym okresie wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2).

Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12 (art. 174 ust. 1 ww. ustawy).

Jak stanowi art. 174 ust. 2 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 ww. przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Natomiast ust. 7 art. 174 stanowi, że do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku.

Ustęp 8 analizowanego przepisu stanowi zaś, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego

i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku według określonego w ustawie wzoru. Wartość współczynnika, obliczonego na podstawie ust. 8, w zależności od płci, wieku ubezpieczonego oraz stażu ubezpieczeniowego w dniu 31 grudnia 1998 r., przedstawiona jest w tabeli, stanowiącej załącznik do ustawy (ust. 13).

Średnie trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osoby w wieku 62 lat wynosi 209 miesięcy, co wynika z Komunikatu Prezesa Głównego Urzędu statystycznego

w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym złożono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Powołany ust. 6 stanowi, że na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Zgodnie z ust. 4 i ust. 5 art. 15 ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,

2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty oraz

mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Natomiast w myśl art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, że kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50 a, 50 e i 184.

Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi, zgodnie z art. 25 ustawy emerytalnej kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 (art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej).

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni nie kwestionowała, że najkorzystniejszym wariantem jest emerytura przyznana na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej.

Kwestię ponownego ustalania kapitału początkowego reguluje zaś art. 175 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), zgodnie z którym ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego następuje w okolicznościach określonych w art. 114.

Stosownie do art. 114 ust. 1, prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie był sposób ustalenia przez organ rentowy wysokości kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia minimalnego za lata 1990 i 1996. Organ rentowy powołując się na art. 15 ust. 2 a ustawy emerytalnej wskazał, że

z uwagi na bezimiennie rozliczenia zakładu pracy za pracowników nie może ustalić rzeczywistej podstawy wymiaru składek w tym okresie, a zgodnie z powołanym przepisem jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 roku, nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Należy podkreślić, że Sąd nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Wskazana regulacja § 21 ust. 1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza jednak, aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej z okresami zatrudnienia wnioskodawczynie, co dało Sądowi podstawę do oceny prawidłowości zaskarżonej decyzji w świetle zarzutów ubezpieczonej.

Wysokości wynagrodzenia lub danego składnika wynagrodzenia nie można ustalać w sposób przybliżony, ale pewny, na podstawie konkretnego dokumentu bądź jego kopii, który zachował się w dokumentacji osobowej ubezpieczonego. Chodzi tutaj o umowy pracę czy angaże, w których zawarte są dane dotyczące wynagrodzenia. W takim wypadku uwzględnić można składniki wynagrodzenia, które są pewne, wypłacane były w danym okresie, stałe i w określonej wysokości (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r., III AUa 1555/11, LEX nr 1113058).

Wnioskodawczynie wniosła o ponowne obliczenie kapitału początkowego z uwzględnieniem rzeczywistego wynagrodzenia otrzymywanego za pracę w (...) sp. z o.o. w latach 1990 i 1996. Jako bepodstawne należy ocenić stanowisko organu rentowego, że brak jest możliwości wyliczenia faktycznego wynagrodzenia wnioskodawczynie. Organ rentowy dysponował zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wnioskodawczynie w (...) sp. z o.o. w całym okresie zatrudnienia, z którego wprost wynikała wysokość wynagrodzenia w każdym roku pracy. Na poparcie zawartych w zaświadczeniu danych złożona została również dokumentacja z (...) sp. z o.o., gdzie zawarte były również imienne deklaracje rozliczeniowe za rok 1990, jak również listy wynagrodzeń za 1996 rok. Wnioskodawczynie wyjaśniła, że otrzymywała stałe składniki wynagrodzenia oraz dodatki i nagrody. Znalazło to swoje potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji.

Dokumentacja rozliczeniowa dotycząca wnioskodawczynie, wbrew twierdzeniom organu rentowego pozwala na niewątpliwe ustalenia wysokości wynagrodzenia w spornym okresie.

Organ rentowy dokonał stosownego hipotetycznego wyliczenia wysokości wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego J. N., przy uwzględnieniu wynagrodzeń wynikających ze złożonej dokumentacji zatrudnienia. Wnioskodawczynie nie kwestionowała tego wyliczenia.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego J. N. wynosi 76,42 %.

Jednocześnie Sąd postanowił umorzyć postępowanie w zakresie, w jakim roszczenie wnioskodawczynie zostało zaspokojone. Organ rentowy już po wniesieniu odwołania zmienił bowiem decyzję z dnia 9 lipca 2015 roku, w ten sposób, że uwzględnił okres opieki nad dziećmi w wymiarze 5 lat, 7 miesięcy i 17 dni, tj. 67 miesięcy.

Zgodnie z art. 477¹³ § 1 k.p.c. zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części.

Organ rentowy decyzją z dnia 5 sierpnia 2015 roku częściowo uwzględnił zatem roszczenie, co przyznała sama wnioskodawczynie w piśmie procesowym z dnia 16 grudnia 2015 roku. Mając powyższe na względzie Sąd postanowił umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie na podstawie art. 477¹³ k.p.c., orzekając jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego oraz wypożyczyć akta ZUS

15 lutego 2017 roku

M.U.